

CISZYĆ (3) *vb impf*

inf ciszyć (2). ◇ *praes 2 sg* ciszysz (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Zniżyć głos* (1) : Ieśliś głucha/ mużę na cię wołać/ toż vŕłyżyż. *Echo*. Toż vŕłyżyż. *B*. Abo ćicho będę mowił/ zá lię też vciszysz. *Echo*. Ciszysz. *KlonŻal E3v*.

2. *Uspokajać; łagodzić [co]* (2) : Kámieñ ćiszyc/ drobić/ á pozbywác go *SienLek S2v*.

W przen (1) : A toć ieft záifte ludźi prawdziwie rządzić/ myślám ich rofkázowác/ fercá głáfkác/ á wáły nawałności ich ŕkromić y ćiszyc [*ac fluctus perturbationum sedare et tranquillare*]. *ModrzBaz 19v*.

Synonimy: 2. *łagodzić, uspokajać*.

Formacje pochodne: cf CICHNAĆ.

MM